

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Sz

Garai Tamás

Ci **A hetvenéves Tersánszky Józsi Jenőnél**

Forrás:

Népszemle

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

1958. 9. 3.

Osztályozás

92

Hely

Tersánszky Józsi Jenő

"1958"

Helyszám

Kopaszra nyírt fején az elmaradhatatlan micisapka, két örökmozgó szeme derűsen, kisfiús huncutsággal mosolyog, kezében pedig legkedvesebb játéka: a diaulon, azaz a kettős síp — minden hangszerük öse. Ezt fújja, cifrázza szabadidejében, kedvtelésből, meg tudományos kísérletek, zenetörténelmi teóriák igazolására, hiszen — mint mondja — félig írónak, félig zene-művésznek tartja magát.

Hetvenedik születésnapjának előestéjén arról beszél az örökifjú, Tersánszky Józsi Jenő, hogy a szellem legnagyobb támasza a testi, fizikai erő, rugalmasság. Az örökifjúság csálhatatlan receptjét ő sem ismeri, nem veti meg a koffeint, a nikotint, imitt-amott az alkoholt sem, de teheti, hiszen előtornász volt már az elemi iskolában is és a nagybányvai gimnáziumban a legjobb szertornászok között tartották nyilván.

Tollfórgató ujjai is — fitytyet hányva az évtizedeknek — szorgalmasan róják a sorokat, hiszen az író életműve még korántsem teljes.

— Nemrég fejeztem be Csokonai Vitéz Mihályról írt egyfelvonásos komédiámat — mondja Tersánszky Józsi Jenő. — Most kisebb tanulmányokat írok kortársaimról: Szép Ernőről, Somlyó Zoltánról, meg a többiekről, s közben »szabálytalan« önéletrajzomon is dolgozom. Szabálytalan, mert nem rólam, életpályám egyes állomásairól szól, hanem a zenéről, az énekről, a dalról, amely végigkísérte egész életemet. A bevezetés és az első ötszáz oldal jegyzetei már elkészültek, de a megírás nagy része — 1200—1500 oldalra tervezem a könyvet — még hátra van.

Tersánszky Józsi Jenőnek — a zene mellett — másik kedvtelése: a meseírás.

— Egy verses és két prózai gyermekregényen dolgozom — mondja erről —, az egyik Misi Mókusról, a másik Művész Maciról, a harmadik pedig Kacor Dani kalandjairól számol be legifjabb olvasóimnak. Mindezek mellett jut időm arra is, hogy előadásorozatot készítek »Vidám zenetudomány« címmel, és ismét összetoborzom kis zenekaromat. Néhány évvel ezelőtt gyakran léptünk fel a rádióban, előadóesteken. Nemsokára ismét odaállunk a mikrofon és a közönség elé.

— És Kakuk Marci?

Tersánszky Józsi Jenő kicsit elmélázik, majd mosolyogva, felcsillanó szemmel mondja:

— Még az ő kalandjai sem értek véget!...

S szájához illeszti páros-sípját, vidám, friss dallamot cifrázva rajta.

Garai Tamás